

Wrocław, dnia 3 stycznia 2017 r.

**Ocena dorobku naukowego dr. hab. Leszka Gasińskiego
w postępowaniu o nadanie tytułu profesora**

Dr hab. Leszek Gasiński spełnia *warunki konieczne* wymagane do uzyskania tytułu profesora zdefiniowane w Art. 26.1 *Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki* (z późniejszymi nowelizacjami).

W szczególności,

- dr hab. L. Gasiński jest autorem dwóch zbiorów zadań i dwóch monografii;
- opublikował 110 prac w czasopismach recenzowanych oraz 7 doniesień konferencyjnych, z czego 61 prac opublikowano w ostatnich 9 latach, tj. po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego;
- dwukrotnie kierował projektami badawczymi finansowanymi przez Narodowe Centrum Nauki i wielokrotnie był wykonawcą w tego typu projektach;
- był promotorem w jednym przewodzie doktorskim zakończonym w 2014 r.;
- jest promotorem w dwóch otwartych przewodach doktorskich;
- dwukrotnie recenzował rozprawy doktorskie.

Pomimo tak dużej liczby prac, dorobek naukowy dr. hab. Gasińskiego tylko pozornie jest imponujący.

Aby to wyjaśnić zacznę od wskaźników bibliometrycznych. W bazie Web of Sciences dorobek ten cytowany jest ok. 480 razy, ale już tylko 200 razy jeżeli pominiemy autocytowania. Cytowań w bazie MatSciNet jest sporo więcej, ale tam uwzględnione są obie monografie cytowane łącznie około 450 razy ze względu na fakt, że są one wygodnym zbiorem znanych twierdzeń i narzędzi z rachunku wariacyjnego i analizy nieliniowej. Wśród tych 200 prac, których cytowany jest dorobek dr. hab. Gasińskiego, ogromna większość należy do jego współautora N.S. Papageorgiou, który wg MathSciNet opublikował 790 prac w ostatnich 35 latach! Ze szczegółowej analizy cytowań wynika, że dorobek naukowy dr. hab. Gasińskiego nie jest zauważony przez uznanych matematyków na świecie. Liczba 110 opublikowanych prac dr. hab. Gasińskiego przestaje być również imponująca, jeżeli porówna się ją 790 pracami N.S. Papageorgiou – współautora jego większości prac i książek.

Dr hab. Gasiński nie jest uznanym autorytetem naukowym w Polsce o czym świadczy fakt, że recenzował tylko jedną polską rozprawę doktorską, gdzie na recenzenta powołany został przez jego macierzysty wydział. Jego druga recenzja dotyczyła doktoratu z Rumunii.

W naukowych wyjazdach zagranicznych dr. hab. Gasińskiego też trudno wskazać prestiżowe osiągnięcia. Zazwyczaj jest to udział w dużych wielotematycznych konferencjach z wieloma równoległymi sesjami, za udział w których należy zapłacić i gdzie każdy z uczestników ma możliwość wygłoszenia odczytu.

W dostarczonych mi dokumentach zabrakło kilku najważniejszych prac dr. hab. Gasińskiego, dlatego sam wybrałem te – opublikowane w najbardziej prestiżowych czasopismach matematycznych.

- Gasiński, Leszek; O'Regan, Donal; Papageorgiou, Nikolaos S.; *A variational approach to nonlinear logistic equations*. Commun. Contemp. Math. 17 (2015), no. 3, 1450021, 37 pp

W pracy tej rozważane jest zagadnienie brzegowe dla nieliniowego równania eliptycznego z warunkiem brzegowym Dirichleta. Najpierw autorzy przypominają tzw. "Mountain Pass Theorem" oraz inne ważne twierdzenia z rachunku wariacyjnego, które przypomniano w monografiach Gasiński- Papageorgiou. Głównym celem tej pracy jest takie dobranie założeń na nieliniowości, aby uzyskać istnienie punktów krytycznych funkcjonałów związanych z rozważanymi zagadnieniami.

- Gasiński, Leszek; Papageorgiou, Nikolaos S.; *Multiple solutions for asymptotically $(p-1)$ -homogeneous p -Laplacian equations*. J. Funct. Anal. 262 (2012), no. 5, 2403–2435.

Ta praca jest podobna do poprzedniej. Rozważane jest podobne zagadnienie eliptyczne, a znane narzędzia z analizy nieliniowej pozwalają udowodnić istnienie rozwiązań.

- Gasiński, Leszek; Papageorgiou, Nikolaos S.; *Anisotropic nonlinear Neumann problems*. Calc. Var. Partial Differential Equations 42 (2011), no. 3-4, 323–354.

W tej pracy takie same techniki, jak te wykorzystane w dwóch poprzednich publikacjach, zastosowano do nieliniowego zagadnienia eliptycznego z warunkiem brzegowym typu Neumanna i ze zmiennymi współczynnikami w nieliniowościach.

Pozostały dorobek naukowy publikowany został w mniej prestiżowych czasopismach specjalistycznych, a o pracach tych mógłbym napisać to co powyżej i co można podsumować w następujący sposób. Metody rachunku wariacyjnego są rozwijane od ponad stu lat i w tym czasie powstało wiele pięknych i głębokich narzędzi do badania punktów krytycznych funkcjonałów związanych z różnego typu zagadnieniami brzegowymi dla nieliniowych równań różniczkowych cząstkowych. Wiele z tych narzędzi zostało przypomnianych w dwóch monografiach dr. hab. Gasińskiego napisanych wspólnie z N.S. Papageorgiou. Monografie te nie zawierają oryginalnego opisu tych zagadnień, gdyż opublikowano wiele podobnych książek na ten temat. Idea w pracach dr. hab. Gasińskiego jest zazwyczaj zawsze ta sama: *mamy duży zbiór narzędzi matematycznych, a więc znajdziemy kolejne zagadnienie, do którego możemy je zastosować*.

W swoim dorobku naukowym dr. hab. Gasiński opisał 8 tematów obejmujących jego pracę naukową po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego. Twierdę, że tematy te są połączone tą samą ideologią: mamy narzędzia, więc szukajmy kolejnych problemów, do których możemy je zastosować.

Byłem recenzentem rozprawy doktorskiej Pani Sylwii Barnaś – pierwszej doktorantki dr. hab. Gasińskiego. W rozprawie doktorskiej zastosowała ona pewne znane twierdzenie z rachunku wariacyjnego dla nieregularnych funkcjonałów do dowodu istnienia punktów krytycznych pewnych wymyślonych funkcjonałów. W rozprawie doktorskiej Pani Barnaś tak dobrała rozważane funkcjonały, aby można było sprawdzić założenia pewnych znanych twierdzeń. Moja recenzja tamtej rozprawy była pozytywna, ponieważ uznałem, że Doktorantka wykazała się wiedzą matematyczną i rozwiązała pewien problem – aczkolwiek dość sztuczny i wymyślony na potrzeby jej rozprawy. Z przykrością stwierdzam, że dorobek promotora Pani Barnaś – dr. hab. Leszka Gasińskiego – jest bardzo podobny. Z prac dr. hab. Gasińskiego, do których udało mi się dotrzeć, wynika, że jej autor powiela te same pomysły, a jego główna „twórczość naukowa” polega na odpowiednim doborze założeń. Dr. hab. Leszek Gasiński nie rozwiązuje problemów matematycznych – on szuka problemów, które może rozwiązać znanymi metodami z rachunku wariacyjnego.

Pomimo spełnionych warunków koniecznych Ustawy do uzyskania tytułu profesora, uważam, że dorobek naukowy dr. hab. Leszka Gasińskiego za przyczynkarski i niewystarczający do uzyskania tytułu profesora. Dlatego nie popieram wniosku o nadanie dr. hab. Gasińskiemu tytułu profesora.

